

1.3.4

21a → (כרבי יהודה בן בתירא) 22a → (ואמר רב יהודה אמר שמואל היה עומד בתפילה)

<p>1. ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם: ויקרא פרק כב פסוק לב</p> <p>2. הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: במדבר פרק טז פסוק כא</p> <p>3. רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשפח את הדברים אשר ראוי עיניך ופן יסורו מלבבך כל מי חייך והודעתם לבגיד ולבגיד בגיד: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב ... דברים פרק ד פסוק ט-י</p> <p>4. מקשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: שמות פרק כב פסוק יז-יח</p> <p>5. לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: ס ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ... דברים כב: כט-ג:א.</p> <p>6. הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפצץ סלע: יזמיהו כג, כט</p>
--

I ספק תפילה related to continuation of discussion

- a שמואל: if one was saying תפילה and recalled, in תפילה- mid, that he had already said תפילה – stop immediately
- i Challenge: ruling that if someone mentioned תפילה during שבת, should finish that ברכה
- ii Defense: incomparable; in that case, the man ought to be saying תפילה, but בשבת חכמים relaxed, in our case, he already said תפילה
- b שמואל: if he already said תפילה (alone) and then came into ביהכ"נ and found צבור saying תפילה
- i If: he can add a novel addition to תפילה, he may say another תפילה with them; otherwise, not
- c Note: both rulings needed – 1st ruling might have only applied to יחיד (or צבור to צבור), but תפילה יחיד to צבור – תפילה may be considered as if he never said תפילה
- i And: 2nd ruling might have only applied since he didn't begin; but in 1st case, he already began – תפילה
- d Related ruling of ד' הונא: if someone came into ביהכ"נ and found צבור saying תפילה
- i If: he can begin and finish by the time they get to קדושה, he should say תפילה; else, wait
- ii Dissent (ריב"ל): if he can finish by the time they get to מודים, say תפילה; else wait
- 1 Point of dissent: whether an individual may say קדושה
- 2 Source: vv. 1-2 – that קדושה requires 10
- iii Note: all agree that we don't interrupt שמ"ע for מודים/קדושה
- iv Question: do we interrupt to declare רבה שמייה?
- 1 Answer: we don't interrupt for anything but that – (but להלכה, we don't interrupt even for שמייה)

II Analysis of יהודה's opinion, allowing קרי to say ק"ש and ברכות הנהנין

- a Suggestion: יהודה ר' allows קרי to be involved in תורה דברי
- i Counter: ר"י accepts principle of juxtaposition (סמוכים) - his read of v. 5 (as opposed to his take on v. 4)
- ii And: v. 3 juxtaposes study with סיני ריב"ל – מעמד הר סיני – ריב"ל used that סמוכים to teach קריין
- iii Answer: ר"י uses that סמוכים for another lesson of ריב"ל – teaching one's grandson::receiving סיני תורה בהר סיני
- b ר"י's opinion from later משנה – זב who saw a קרי needs no טבילה for ק"ש (determined to be only if he was a זב to start with, but if he was just a בע"ק, he requires טבילה → ר"י does not fully "reject" עזרא (תקנת עזרא)
- i Suggestion: ר"י permits הרהור, but not verbalizing
- 1 Rejection: ר"י explicitly dissents from ר"מ's suggestion allowing הרהור alone
- 2 Rather: ר"י regards ברכות as akin to ארץ דרך הלכות (as per ברייתא following):
- (a) ברייתא: interpreting and applying juxtaposition of vv. 3 – זבין, מצורעין – 3 – but not קריין etc. – but not קריין
- (i) ת"ק: may not study at all
- (ii) יוסי ד' יוסי: may study משניות but not study in depth, explaining reasoning
- (iii) יונתן בר יוסף: may explain משניות, but not גמרא (similar opinion in other ברייתא)
- (iv) נתן בר אבשלום: may explain גמרא, but not utter שמות in the text
- (v) עקיבא ד' עקיבא: may not enter מדרש (or בית המדרש) at all
- (vi) יהודה ד' יהודה: may study ארץ דרך הלכות (e.g. לרמב"ם)
1. Story: יהודה ר' nonetheless was טובל before teaching ד"א הל' – he was מחמיר on himself
- (b) Dissent: יהודה בן בתירא, based on v. 6 – תורה דברי cannot become impure (all may study)